

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργοιο ὁμωνώμιο Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 64ο – ΤΕΥΧΟΣ 691 ●
● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν

Ί ἡ προσδοκοῦσε ἡ μάνα ἐκείνη τῆς Ναῖν; Τῆ συμπαράστασι τοῦ κόσμου; Τὴν εἶχε: «Καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ» (Λουκ. ζ' 12). Σάν νά τῆς ἔλεγε ὁ κόσμος:

—Μάννα, πονεμένη μάνα! Δέν εἶσαι μόνη. Μαζί σου εἴμαστε ὄλοι. Στό πλάι σου στεκόμαστε. Ὁ πόνος σου, πόνος μας. Τό πένθος σου, πένθος μας. Ἄκοῦμε ὄλοι τόν λόγο τῆς Ἀγίας Γραφῆς: «Κλαίειν μετὰ κλαιόντων καὶ χαιρεῖν μετὰ χαιρόντων» (Ρωμ. ιβ' 1).

● Τί προσδοκοῦσε τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ μάνα τῆς Ναῖν; Προσδοκοῦσε νά εἶχε δίπλα τῆς τόν ἀγαπημένο τῆς σύζυγο καὶ πατέρα τοῦ παιδιοῦ τῆς. Μά τό μονοπάτι πρὸς τὰ μνήματα πρὶν λίγο καιρό τό εἶχε ξαναβαδίσει. Ἦταν χήρα μάνα. Μεγάλωνε μονάχη τὴ μοναδική τῆς ἐλπίδα, τόν μονάκριβο γυιό τῆς. Δέν εἶχαν ἀκόμα στερέψει τὰ δάκρυα γιὰ τοῦ ἀνδρὸς τό θάνατο, καὶ ξανάγιναν τὰ μάτια τῆς πηγὲς δακρύων πικρῶν. «Ἰδοῦ τεθνηκῶς υἱὸς μονογενῆς τῆ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα» (Λουκ. ζ' 12).

● Τί νά προσδοκῶ ἐγώ, ἡ δόλια μάνα; λέει καὶ ξαναλέει ἡ χήρα τῆς Ναῖν μέσ' στά ἀναφιλητά τῆς. Λόγια συμπαθείας; Τά ἔχει. Ὁ κόσμος δέν εἶναι σκληρός. Λυγίζει καὶ συμπαραστέκεται. Βάλσαμο ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου.

● Τί νά προσδοκῶ πλέον στή ζωὴ; Ἔσβησε καὶ ἡ τελευταία μου ἐλπίδα.

● Μά ξαφνικά ἡ μάνα ἐκείνη καὶ κάθε μάνα καὶ κάθε πονεμένος καὶ κάθε βαρειά ἄρρωστος, ἀλλά καὶ κάθε πιστός, ἀκούει τόν λόγο τῆς μεγάλης προσδοκίας. Τόν βροντοφώναζουμε κι ἐμεῖς στό Σύμβολο τῆς πίστεως: «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον».

● Καλή εἶναι ἡ προσδοκία ἐνός καινούργιου φαρμάκου, πού θά ἐξαλείψει τόν ὄγκο τοῦ καρκίνου, πού θά σκοτώση τόν ἰό, τόν κορωνοϊό, πού θά μᾶς

ἀπαλλάξη ἀπό τόν ἐφιάλτη τῆς πανδημίας. Μά κι ἂν ἔρχεται τό νέο φάρμακο καί ἂν ἡ θεραπεία ἡ πρόσκαιρη καταστῆ γεγονός, οἱ πιστοί χριστιανοί προσδοκοῦν κάτι ἄλλο: Τόν θάνατο τοῦ θανάτου! Προσδοκοῦν ζωή χωρίς τέρμα. Προσδοκοῦν ἀνάστασι νεκρῶν.

• Καί ἡ προσδοκία αὐτή γίνεται πραγματικότητα. Ἡ χήρα ἐκείνη τῆς Ναῖν ἀκούει δύο ἀπροσδόκητες προστακτικές.

• Ἡ μία: Στέκει μπροστά τῆς Ὁ Χριστός καί τῆς λέει: «Μή κλαῖς!». Μὴν κλαῖς, μάννα!

—Ποῖός εἶσαι σὺ, πού μοῦ ταραξίζει τό θρήνο; Τί εἶναι αὐτό πού μοῦ προστάξεις;

—Εἶμαι ἡ προσδοκία τῆς ζωῆς. Ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν. Ἡ προσδοκία τῆς χαρᾶς. Εἶμαι Ἐκεῖνος, πού σ' ὄλους τούς πονεμένους παραγγέλλω: «Καί ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαράν γενήσεται» (Ἰωάν. ιστ' 20). Εἶμαι ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Οὐρανίου Πατρός. Εἶμαι ἡ Χαρά τοῦ κόσμου! Ἐγώ εἶμαι, ὁ Ἰησοῦς Χριστός! Ἐγώ εἶμαι, ἡ Ζωή καί ἡ Ἀνάστασις!

— Μάννα! Μὴν κλαῖς!

— Πάλι μοῦ τό ξαναλές; Πῶς νά μὴν κλαίω; Μονογενῆ τόν εἶχα τόν υἱό μου καί πέθανε...

—Ναί, μάννα! Ἐχω ἐγώ τό δικαίωμα, ἀλλά καί τή δύναμι, τό κλᾶμα νά στό κάνω χαρά, καί τή νυχτιά, ἐλπίδα φωτεινή. Τό ξέρω, ἀνθρώπινα δέν μπορεῖς νά μή κλαῖς.

Μαῦρο τό πέπλο τῆς συννεφιάς τοῦ πόνου πού σέ σκεπάζει. Μά, νά, τούτη τήν ὥρα ὁ Ἥλιος τῆς ζωῆς διώχνει τήν καταχνιά. Ροδίζει ἡ αὐγή μιᾶς καινούργιας ἡμέρας. Ἦρθε ὁ Ἥλιος, αὐτός ὁ Ἥλιος πού διώχνει γιά πάντα τό σκοτάδι τοῦ θανάτου. Ἐγώ

εἶμαι τό Φῶς τοῦ κόσμου (Ἰωάν. η' 12).

—Μάννα! σάν νά συνεχίζη ὁ Χριστός, εἶμαι ἡ προσδοκία τῆς χαρᾶς. Σταμάτα, λοιπόν, νά κλαῖς...

• Μετά τήν πρώτη ἀπροσδόκητη προστακτική, ὁ Χριστός πλησιάζει τό σκῆνωμα τοῦ νεκροῦ νέου. ΣΤΟΠ! Σταματήστε τή νεκροφόρο πορεία. Μέχρις ἐδῶ ἦταν ὁ θάνατος. Ἀπό δῶ καί πέρα τόν λόγο τόν ἔχει ἡ ἀνάστασις. Τέλος θανάτου, ἀρχή ζωῆς! Αὐτό εἶναι ὅ,τι καλοῦμε θάνατο! Ἦρθε ἡ προσδοκία τῆς Ἀναστάσεως. Καί ἀκούγεται ἡ θεϊκή προσταγή τοῦ Νεκρογέρτη Χριστοῦ: «Νεανίσκε, παιδί μου, παλληκάρι μου, σοί λέγω, ἐγέρθητι!» (Λουκ. ζ' 14)

• Αὐτό εἶναι ὁ Χριστός: Ἡ Ἀνάστασις! Καί στό δικό Του πρόσταγμα ἐγώ καί σὺ ἀπαντᾶμε: «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν...»! Τήν περιμένουμε. Μέ βεβαιότητα 1.000%! Θά ἀναστηθοῦν ὄλοι οἱ νεκροί. Ἀπό τώρα ἡ προσδοκία εἶναι γεγονός!

—Νά προσδοκᾶτε τή χαρά. Θά ἔλθῃ.

—Νά προσδοκᾶτε τή λύτρωσι. Θά ἔλθῃ.

—Νά προσδοκᾶτε τό γύρισμα τῶν παρασυρμένων παιδιῶν μας. Θά ἔλθῃ.

—Νά προσδοκᾶς τόν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό. Θά ἔλθῃ.

«Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. Ἀμήν».

Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης

Ὁ γιατρός τῆς καρδιάς

† Ἰωάννης Νανᾶς

«Ὁ ἀγαθός ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδιάς αὐτοῦ προσφέρει τό ἀγαθόν» (Λουκ. στ' 45). Αὐτός ὁ ἀγαθός ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἀδελφός καὶ φίλος Ἰωάννης Νανᾶς. Ἦταν καρδιολόγος. Ἀνεδείχθη σοφός ἐπιστήμων, εὐεργέτης πολλῶν, ἐφευρέτης στήν ἐπιστήμη του, διότι ὁ ἴδιος εἶχε πρῶτος δώσει τὴν καρδιά του στὸν Θεό. Κάποτε ἄκουσε τὴ θεϊκὴ κλήσι γιὰ προσφορά τῆς καρδιάς: «*Υἱέ μου, δός μοι σὴν καρδίαν*» (Παροιμ. κγ' 26).

Καὶ ἔδωσε ὁλόψυχα τὴν καρδιά του, καὶ αὐτός, ὁ περίφημος κατόπιν καθηγητῆς τῆς καρδιολογίας, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ σύζυγός του Μαρία, καθηγήτρια καρδιολογίας καὶ αὐτή, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ ἀδελφός του Σεραφεῖμ, καθηγητῆς Πανεπιστημίου καὶ αὐτός. *Τρίφωτος ἐπιστημονικὴ λυχνία*, πού ρίχνει ἐρευνητικὸ φῶς στήν Ἱατρικὴ ἐπιστήμη.

- Προτοῦ ὁ μεταστάς ἀδελφός μας ἀσχοληθῆ μετὴν καρδιολογία, εἶχε παραδώσει τὴ δική του καρδιά στὸν καρδιογνώστη Κύριο. Ἐκεῖνος εἶπε: «*Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται*» (Ματθ. ε' 8).

- Ἀγάπησε τὸν Χριστό. Καὶ μετὴν καθοδήγησι τοῦ πρώτου του πνευματικοῦ, τοῦ σοφοῦ καὶ ἀκέραιου πατρός Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ἀγωνιζόταν νὰ ἔχῃ καθαρὴ τὴν καρδιά του, νὰ κατοικῆ ὁ Χριστὸς στήν καρδιά του, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ἐφεσ. γ' 17) καὶ μετὰ καθαρὴ καρδιά νὰ ἀγαπᾷ ὅλους «*ἐκτενώς*» (Α' Πέτρ. α' 23).

- Ὁ φίλος καὶ ἀδελφός ἐν Χριστῷ καθηγητῆς Ἰωάννης Νανᾶς γεννήθηκε τό

1947 στήν Ἀγναντερή Λαρίσης. Γνήσιος σαρακατσάνος, μέ ὀρθή σκέψι καὶ τίμια συμπεριφορά, μέ εὐφυΐα καὶ ἐπιστημονικὴ διαύγεια, σπούδασε τὴν Ἱατρικὴ ἐπιστήμη. Δέν εἶχε οὔτε κατὰ διάνοια, ὅτι θὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν Ἱατρικὴ ὡς βιοποριστικὸ, καὶ μάλιστα λίαν προσοδοφόρο ἐπάγγελμα. Ἡ Ἱατρικὴ γιὰ τὸν καθηγητῆ Νανᾶ ὑπῆρξε οὐράνιο κάλεσμα. Σάν νά τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς Χριστός: «*Ἐλα κοντά μου καὶ θά σέ κάνω διάκονο τοῦ πόνου τῶν ἀνθρώπων*».

- Διακόνησε τὴν ἐπιστήμη, καὶ κυρίως τὴν εἰδικότητα πού ἐπέλεξε. Πάνω ἀπὸ 480 εἶναι οἱ ἐρευνητικὲς δημοσιεύσεις στήν καρδιολογία.

- Διακόνησε χιλιάδες ἀσθενεῖς, εἴτε σέ νοσοκομεῖα, εἴτε στὰ ἰατρεῖα του. Πάντοτε μέ σοβαρότητα, ὑπευθυνότητα, χαμόγελο, καὶ πρό παντός μέ ἀπόλυτη πίστι στὸν Ἱατρὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἀντιμετώπιζε περιστατικὰ καρδιοπαθῶν. Δέν γνώριζε κόπο, καὶ ἀκόμα ὅταν περιπέτεια τῆς δικῆς του υγείας τὸν δυσκόλευε.

- Διακόνησε εἰδικώτερα τοὺς ἀσθενεῖς μέ καρδιακὴ ἀνεπάρκεια.

Πρωτοπόρος στό θέμα μεταμοσχεύσεως καρδιάς, αλλά κυρίως στό θέμα τής τεχνητής καρδιάς. Σέ συνεργασία μέ συναδέλφους του από τήν Ἀμερική προχώρησε πολύ. Λίγα βήματα απέμειναν ακόμα νά τεθῆ στή διάθεσι ἀσθενῶν μέ βαρειά καρδιοπάθεια ἢ τεχνητή καρδιά, πού θά ἐμφυτεύεται δίπλα ἢ μέσα στήν πάσχουσα καρδιά καί θά ἀναπληρώνη ἐν πολλοῖς τήν ἀδυναμία τής φυσικῆς καρδιάς.

- Διακόνησε καί μετά τή συνταξιοδότησή του, ὡς ὁμότιμος, πλήθος ἀπό ῥων ἀσθενῶν. Τούς δεχόταν ὠρισμένες ὥρες καί ἡμέρες στό ἰατρεῖο του στό Γουδί ἐντελῶς δωρεάν.

- Διακόνησε τήν κόρη τοῦ Θεοῦ, πού λέγεται ἐλεημοσύνη. Ἀθόρυβα καί μυστικά προσέφερε καί τόν μισθό του ακόμα σέ πενομένους ἀδελφούς.

- Διακόνησε καί τήν ἐξωτερική ἱεραποστολή, ἰδίως τά μικρά παιδιά. Ἰδρυσε μαζί μέ ἄλλους ἀδελφούς (ἀπό τήν εὐρεία οἰκογένεια τοῦ μακαριστοῦ π. Ἐπιφανίου) τόν φιλανθρωπικό Σύλλογο ΚΕΔΑΣ (Κέντρο Διεθνούς Ἀλληλεγγύης καί Συνεργασίας) πρός ἀνακούφισι τῶν μαύρων ἀδελφῶν μας, ἰδίως στήν Οὐγκάντα καί τήν Τανζανία.

Στήν περιοχή τής Μπουκόμπας, ὅπου καί ἡ ἔδρα τής ὁμωνύμου ὀρθοδόξου ἐπισκοπῆς, ἀνήγειρε ἢ ὑπό τούς ἀδελφούς Νανᾶ ὁμάδα δύο Νοσοκομεία, σχολεῖα, ἀγροτικά ἰατρεῖα, ακόμα καί ἀρδευτικά ἔργα κατασκεύασε.

- Διακόνησε κυρίως τήν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Εὐκαιρῶς ἀκαίρως προέβαλλε τή μοναδική πίστι, τή μοναδική δύναμι, τή μοναδική ἐπιστήμη, πού μόνο μέ τή χάρι καί τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ ὑπηρετεῖ τόν ἄνθρωπο.

- Ὁ θάνατος τοῦ χριστιανοῦ γιατροῦ, τοῦ σπουδαίου Ἰωάννη Νανᾶ, κάνει τόν κόσμο τοῦ Οὐρανοῦ πλουσιώτερο, ἀλλ'

ὁ δικός μας κόσμος γίνεται φτωχότερος. Ἐνας μαθητής του ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τροχαίου, πού ὠδήγησε τόν περίφημο γιατρό στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ, εἶπε:

«Μαζί μέ τόν Νανᾶ, πεθαίνει κι ἕνας συγκεκριμένος τύπος γιατροῦ: ὁ γιατρός *universalis*, ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀρρωστοκεντρικός, ὁ σπάνιος συνδυασμός κλινικοῦ καί ἐρευνητή, ὁ ἐγκόσμιος ἀσκητής, ὁ ὀλοκληρωτικά ἀφιερωμένος στήν ἐπιστήμη καί τή διακονία, ὁ ἄνθρωπος στόν ὁποῖο ζωή καί ἐργασία δέν μποροῦν νά διαχωρισθοῦν».

- Ἀγαπητέ μας γιατρέ, εἴμαστε σίγουροι, ὅτι ὁ πνευματικός σου καθοδηγητής, ὁ π. Ἐπιφάνιος, μαζί μέ τούς ἀγγέλους χαμογέλασαν ὅταν ξαφνικά σέ εἶδαν στήν οὐράνια παρέα τους. Ὅπως ἐπίσης εἴμαστε σίγουροι, ὅτι ἡ γενναϊοκαρδῆ σύζυγός σου Μαρία μέ ἡρεμία καί ἀπόλυτη βεβαιότητα σέ προπέμπει στήν οἰκογένεια τῶν ἀγίων. Ἐμεῖς, «οἱ περιλειπόμενοι», δέν θά ξεχάσουμε τόν ἄριστο συνδυασμό Πίστεως καί Ἐπιστήμης, πού παρουσίαζε ἡ μοναδικότητα τῆς ἀγνῆς ἰατρικῆς φυσιογνωμίας σου.

Στήν Ἀγναντερή γεννήθηκες. Καί τώρα ἀγναντεύεις τό κάλλος τῆς θείας ἀπεραντωσύνης, ἐκεῖ, πού χτυπᾶ πολύ πιό δυνατά ἢ καρδιά τοῦ Θεοῦ, πού λέγεται Ἀγάπη.

Δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρούμενη ὑπό τοῦ νόμου καί τῶν προφητῶν, δικαιοσύνη δέ Θεοῦ διά πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καί ἐπί πάντας τούς πιστεύοντας. Οὐκ ἔστι διαστολή. Πάντες ἡμαρτον καί ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιοῦμενοι δωρεάν τῇ Αὐτοῦ χάριτι. Ρωμ. γ' 21-24

*Γάμος και οικογένεια***Συνέντευξις Μητροπ. Μεσογαίας π. Νικολάου**

Στις 25 Αυγούστου 2022 ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας π. Νικόλαος παραχώρησε συνέντευξι στην ἡμερίδα «Ἐστία». Μεταξύ ἄλλων ἀναφέρθηκε στό ὄλισθημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρου, πού σύναξε σέ ναό τῆς Μητροπόλεως Γλυφάδα μεγάλη παρέα ΛΟΑΤΚΙ καί βάπτισε δύο μωρά, πού θεωροῦνται παιδιά ζεύγους ὁμοφυλοφίλων. Πολλά ἔχουν γραφτῆ γιά τό θέμα καί πολλοί καυτηρίασαν τήν ἀπαίσια πράξι τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς κληρικοῦ.

Μέ ἀφορμή τό θέμα αὐτό ὁ Μητροπ. Μεσογαίας ἀναφέρεται καί σέ ἄλλα ἐπίκαιρα ζητήματα.

Δημοσιεύουμε μεγάλο μέρος τῆς συνεντεύξεώς του:

Γιά τό μυστήριο τοῦ Γάμου

Νομίζω ὅτι ἡ κοινωνία τραβάει τό δρόμο της χωρίς πολλές συζητήσεις καί ἡ Ἐκκλησία προσπαθεῖ ν' ἀντιληφθεῖ τήν ὄλη ἐξέλιξη τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οικογένειας, ἀλλ' ὅμως μέ ἀργούς ρυθμούς.

Οἱ ἀλλαγές εἶναι ραγδαῖες. Βλέπετε, ὁ γάμος σταδιακά ἀπογυμνώνεται ἀπό τή δόξα καί τήν αἴγλη τοῦ μυστηρίου καί ἐξελίσσεται σέ πολιτική σύμβασι ἢ σύμφωνο συμβίωσης καί τά σχετικά.

Καί οἱ θρησκευτικοί γάμοι δυστυχῶς ἔχουν τόσο ἐκκοσμικευθῆ, πού διερωτᾶται κανεῖς, τί σχέσι μπορεῖ νά ἔχει ἡ ὄλη ἱεροτελεστία μέ τό «μέγα μυστήριο», πού κηρύττει ἡ Ἐκκλησία.

Ἐκτός αὐτοῦ ὑπάρχουν τά διαζύγια, ἡ ἐξαφάνιση τῆς πολύτεκνης οικογένειας μέ τίς ὅποιες τεράστιες συνέπειές της, καί φυσικά ὁ πανσεξουαλισμός

καί ἡ ἀπροκάλυπτη προβολή τῆς πρωτοφανοῦς διεμφυλικῆς προπαγάνδας καί τῆς ἀμφισβήτησης τῆς ταυτότητας τοῦ φύλου σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

Μιά καί μόνο ματιά στίς εἰδήσεις ἢ στίς διαφημίσεις πιστοποιεῖ τά παραπάνω. Αὐτό πού ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νά προσφέρει εἶναι νά ξαναζωντανέψει τό γάμο ὡς μυστήριο τῆς ἀγάπης καί τῆς ζωῆς στήν πράξι καί ὄχι στά λόγια.

* * *

Γιά τόν Ἐλπιδοφόρο

Ὡς πρός τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρο:

Δυστυχῶς ὁ συγκεκριμένος ἐκκλησιαστικός ἄνθρωπος, πού μιλάει γιά «εἰλικρινῆ συζήτηση», δέν ἦταν εἰλικρινῆς ἔναντι τοῦ Μητροπολίτου Γλυφάδας καί πρῖν κἄν ἀνοιξε ἡ «συζήτηση», ἔχει κάνει αὐθαίρετα καί μέ δόλιο τρόπο πράξι τίς ἀπόψεις του, μάλιστα σέ ξένο ἔδαφος.

Δέν μοῦ φαίνεται καί τόσο εἰλικρινῆς ἡ πρόθεση γιά τέτοιες «εἰλικρινεῖς... συζητήσεις». Συνήθως τίς «εἰλικρινεῖς συζητήσεις» τέτοιου τύπου τίς ζητοῦν αὐτοί πού δέν εἶναι εἰλικρινεῖς καί πού ἀποφεύγουν τίς συζητήσεις!

Πρῖν ἀπό κάθε ἄλλο μᾶς χρειάζεται μιᾶ εἰλικρινῆς συζήτηση γιά τήν εἰλικρινῆ μετάνοια καί τή συνέπεια ζωῆς καί λόγου, οὐσίας καί εἰκόνας μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται, αὐτό πού ζῆ καί διδάσκει ἀπό αἰώνων, τήν ὁμορφιά καί τήν ἱερότητα τοῦ φύλου καί τοῦ θεσμοῦ τῆς οικογένειας, νά τό προβάλλη ὡς ἔμπνευση. Ἡ Ἐκ-

κλησία δέν συζητάει τήν ἀλήθεια καί τήν ἐμπειρία της, γιατί δέν τήν ἀναζητεῖ, ἀλλά τήν κατέχει, τή μαρτυρεῖ καί τήν ὁμολογεῖ.

Δέν ἀμφισβητεῖ τόν θησαυρό της, δέν ἀμφιταλαντεύεται πάνω στήν ἀλήθεια της, προφητεύει.

Ὅταν συζητεῖ, τό κάνει γιά νά καταστήσει κατανοητόν τόν πλοῦτο της, ὄχι γιά νά προσαρμόσει τή διδασκαλία της στίς ἀπαιτήσεις τοῦ παραλογισμομένου σύγχρονου κόσμου, πού ἐκτρέπεται στήν ἀμαρτία καί τή σύγχυση.

* * *

Ἐκκλησιαστικές θέσεις

Ὡς πρός τίς ἐκκλησιαστικές θέσεις σήμερα:

Ὅπωςδήποτε μέ λυπεῖ ἡ ἀδυναμία τῆς Ἐκκλησίας νά ἐμπνεύσει. Τά νέα παιδιά ἔχουν ἀφθεῖ ἀπροστάτευτα στόν χείμαρρο τῆς ἀσέβειας καί τοῦ παραλογισμοῦ. Ὁ δικός μας λόγος εἶναι ξερός, ὁ τρόπος μας συντηρητικός, ἡ φωνή μας κουραστική, ἡ ζωή μας ἀνευρη.

Ἐρωτῶ: Ἐάν ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία ζούσαμε τή δύναμη τῆς εὐσέβειας, τῆς ἀγιότητος καί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τότε ὁ λόγος μας δέν θά ἦταν πιό πειστικός;

Τώρα μιλάμε καί δέν μᾶς καταλαβαίνουν. Μᾶς βλέπουν καί γυρίζουν τό πρόσωπό τους ἀλλοῦ. Μᾶς ἀκοῦνε καί γελοῦν περιφρονητικά. Μᾶς σκέπτονται καί χασμουριοῦνται. Δέν ἐμπνεύουμε. Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι ἄν εἴμασταν ἐν τάξει, θά ἄλλαζε ἡ κοινωνία. Καί τόν Ἰησοῦ Χριστό «πλάνο» τόν εἶπανε. Τό κήρυγμά Του ἀκούστηκε ὡς «σκληρός λόγος...». «Καί οὐκέτι περιεπάτουν μετ' αὐτοῦ». Ἄλλά καί τούς ἁγίους τούς πολέμησαν καί τούς δικαίους δέν ἤθελαν νά τούς δοῦνε στά

μάτια τους. Ὁ λόγος ὅμως, ὅταν εἶναι ἀληθινός καί ἡ ζωή μας γνήσια, ἔχει δύναμη ἀπό ἴδιος του. Οἱ πρῶτοι πού πρέπει ν' ἀκούσουμε καί νά πιστέψουμε στό κήρυγμά μας, εἴμαστε ἐμεῖς. Μετά ἔρχεται ἡ νεολαία.

Προσπαθοῦμε νά μιλήσουμε τήν ἴδια γλῶσσα, ἀλλά μέ λάθος τρόπο καί δέν συνεννοοῦμαστε. Θά τό πῶ ξανά: Δέν ἐμπνεύουμε. Γι' αὐτό καί δέν πείθουμε. Πάντως, ὅ,τι καί νά συμβαίνει, ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου. Τίποτε ἄλλο.

* * *

Ἡ προσφορά τῆς ἐπιστήμης

Κάθε ἐπιστήμη ἔχει τήν ἀξία της καί τῆς ἀξίζει ὁ σεβασμός μας. Ἀσφαλῶς καί θά μπορούσαν νά βοηθήσουν καί νά συμβάλουν στήν ἐξυγίανση τοῦ ἥθους καί τήν ἀνάδειξη τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅταν ὅμως οἱ ἐπιστήμες εἶναι καί αὐτές κατευθυνόμενες καί δίχως πνεῦμα, τότε μόνο ζημιᾶ μπορούν νά κάνουν. Γράφει στόν Μενέξενο τοῦ Πλάτωνα: «*Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καί τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται*».

Οἱ ὅροι «ψυχή» καί «κοινωνία», πού περιλαμβάνονται στίς ἐπιστήμες, εἶναι ὅροι πού χρησιμοποιοῦνται καί ἀναδεικνύονται καί ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τή θεολογία.

Ὁ ἕνας, «ψυχή», δηλώνει τό ἀθάνατο κομμάτι τῆς ἀνθρώπινης ὑποστάσεως. Καί ὁ δεύτερος, «κοινωνία», δηλώνει τήν ἐν ἀγάπῃ ἀμοιβαία περιχώρηση τῶν ἀνθρώπων, τήν ἐνότητά τους.

Ὅταν ὅμως οἱ ὅροι αὐτοί δέν ἔχουν Θεό μέσα τους, δέν ἔχουν πνεῦμα, εἶναι σάν ὄργανισμοί πού δέν ἔχουν αἷμα. Τότε χάνουν τή σημασία τους καί ἐκφυλίζονται σέ ὄργανα πού ἀπογυ-

μνώνουν τόν άνθρωπο από τήν ιερότητα του καί τίς σχέσεις από τήν αυθεντικότητα τους, τότε χρησιμοποιούνται ως εργαλεία αποδόμησης τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας. Συμπαρασύρουν δέ στόν κατήφορο καί τόν θεσμό τῆς οικογένειας καί τήν παρακαταθήκη τοῦ φύλου.

Ἡ ἐποχή μας εἶναι ἐποχή πού διψάει γιά ἀλήθεια καί ἀπαιτεῖ γνήσια, ἐλεύθερη καί ζωντανή Ἐκκλησία. Αὐτή θά εἶναι πιά σύγχρονη ἀπό τά σύγχρονα ρεύματα, πολύ πιά ἔξυπνη ἀπό τοὺς ἐγκεφάλους τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, καί φυσικά πολύ πιά μπροστά ἀπό τίς ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστήμης.

Καταξιώνει τόν ἄνθρωπο, γιὰτί κατέχει τόν Θεό. Ἡ πίστη εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἐπέκδυση!

Ἡμερολόγιο 2023

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2023

“ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ”

Κυκλοφορεῖ τό ἡμερολόγιο τοῦ Συλλόγου μας γιά τό ἔτος 2023. Ἀφιερωμένο στόν ἀπόστολο Ἰωάννη, τόν θεολόγο καί εὐαγγελιστή.

Τιμᾶται 1 εὐρώ. Γιά περισσότερα (πάνω ἀπό 30) γίνεται ἔκπτωσης 30%.
Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Προσφορά Ἑρμηνευτικῶν ἔργων

Προσφορά γιά τοὺς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας. Προσφορά 10 τόμων.

• Οἱ 14 ἐπιστολές τοῦ Παύλου, οἱ ἑπτὰ Καθολικές, τό κατά Μάρκον εὐαγγέλιο, οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἑρμηνευμένα ἀπό τόν ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη, σέ 10 τό-

μους καλλιτεχνικῆς βιβλιοδεσίας, ἀπό 200 εὐρώ, μόνο 120 εὐρώ. Ἡ προσφορά ἀποστέλλεται ἐπί ἀντικαταβολῆς.

Παραγγελίες
στά τηλέφωνα:
2103212713
2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πανηγύρια και φραγγέλιο

Ο Χριστός, όταν για πρώτη φορά πήγε στά Ἱεροσόλυμα, στό χωρο τοῦ **Ναοῦ** βρῆκε ἀπαράδεκτη καί **ἀσεβῆ κατάστασι**. Γύρω ἀπό τόν κυρίως ναό ὑπῆρχαν αὐλές, ἡ αὐλή τῶν ἀνδρῶν, ἡ αὐλή τῶν γυναικῶν καί ἡ ἐξώτερη αὐλή τῶν ἐθνικῶν. Στήν αὐλή τῶν ἐθνικῶν μέ τή σιωπηλή συγκατάθεσι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ναοῦ εἶχε ἐγκατασταθῆ ἀγορά ζῶων, πού προσωρίζονταν γιά θυσίες ἢ προσφορές καθαρισμοῦ. Ἐπίσης εἶχαν ἐγκατασταθῆ ἀργυραμοιβεῖα, ὅπου οἱ ἀργυραμοιβοί ἢ κερματιστές ἢ κολλυβιστές ἢ τραπεζῖτες ἢ κοινῶς «σαράφηδες» ἀλλάζαν τά νομίσματα.

• Ὁ χωρος τοῦ Ναοῦ **βεβηλωνόταν** καί ἡ προσευχή διαταρασσόταν. Οἱ πωλητές τῶν ζῶων καί οἱ ἀργυραμοιβοί ἔπρεπε νά βροῖσκωνται σέ μακρινή ἀπόστασι ἀπό τό χωρο τοῦ ναοῦ. Ἀλλά τό **ἐμπόριο** καί τό **χοῆμα** εἶναι ἀδίστακτα. Δέν θά ἔπρεπε νά ἔχουν σχέσι μέ τή ιερότητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων. Πρόκειται γιά ἐμπαιγμό τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων. Γιά ἀσέβεια στά ἱερά καί ὅσια.

• Καί τό νά συμβαίνουν **ἐμποροπανηγύρια** στόν Ἰουδαϊκό Ναό, κάπως τό καταλαβαίνει κανεῖς. Τό νά συμβαίνουν ὅμως τέτοιες ἀσεβεῖς παραστάσεις σέ ἑορτές **Ἐορθῶν Ναῶν**, εἶναι πέρα γιά πέρα ἐνοχλητικό καί ἀσεβές.

Ἡ ἑορτασμός ἐνός Ναοῦ εἶναι εὐκαιρία πνευματικοῦ ἀναβαθμισμοῦ. Συνάγονται περισσότεροι πιστοί, τελεῖται κατανυκτική θεία Λειτουργία, μεταδίδεται ζωντανό κήρυγμα, τιμᾶται κάποιο θεοφανικό ἢ θεομητορικό γεγονός, ὠφελοῦνται ψυχές. Κατ' ἐξοχήν στήν ἑορτή ἐνός Ναοῦ ἐπιβάλλονται ἡσυχία, τάξις, σύντομα ψαλίσματα, κατανηφτός λόγος. Ἡ **πανηγυρίς** δέν εἶναι, ὅπως ἔχει λεχθῆ, ἡμέρα τοῦ Σατανᾶ, πού καγχάζει πάνω στά κεραμίδια τοῦ ναοῦ, γιατί κατάφερε καί μετέτρεψε τή λατρεία τοῦ Θεοῦ σέ **ἐπίδειξι, θόρυβο καί ἐμπόριο**. Εἶναι ἡμέρα Κυρίου. Ἡ γῆ καί ὁ οὐρανός συνεορτάζουν.

• Γιά τίς ἐκτροπές στή λατρεία τοῦ Θεοῦ, γιά τή βεβήλωσι τοῦ χώρου τῆς λατρείας, γιά τήν ὑποκρισία καί ἐκμετάλλευσι, γιά τήν τυπολατρεία καί τήν ἐπίδειξιμανία εἶναι αὐστηρός ἐλεγκτής ὁ προφήτης Ἡσαΐας: «*Θυμίαμα βδέλυγιά μοι ἐστι. Τάς νουμηνίας ὑμῶν καί τās ἑορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχῆ μου. Ὅταν ἐκτείνητε τās χεῖρας ὑμῶν πρός με, ἀποστρέψω τούς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν. Αἰ γάρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις. Λούσασθε καί καθαροί γίνεσθε...*» (Ἡσ. α' 13-16).

• Ἡ ἀσεβῆς κατάστασις στό ναό τῶν Ἱεροσολύμων τείνει νά ἐπικρατήσῃ καί στούς περισσότερους χριστιανικούς ναούς. Καί ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά ὑπάσχει βεβήλωσις τοῦ ἱεροῦ χώρου.

• Ἐσωτερικά, μέ τούς κοσμικούς ὑπεροβλικούς στολισμούς, μέχρι τά προκλητικά πολυαρχιερατικά συλλείτουργα, ἀλλά καί τίς μουσικές κορώνες.

• Ἐξωτερικά, οἱ λειτουργοί καί οἱ λοιποὶ παράγοντες τῶν ναῶν ἐπιτρέπουν παντός εἶδους πρόχειρα **μικρομάγαζα**, περίξ τοῦ Ναοῦ, πού πουλᾶνε ἀπό μικροπαιχνίδια μέχρι αἰσχρά βιβλία καί περιοδικά. Ὁ θόρυβος δέ πού γίνεται στίς λεγόμενες πανηγυρίζεις τῶν ναῶν καλύπτουν τήν κατάνυξι, τήν προσευχή καί τήν ὅλη τελετουργία. Ἡ ἡμέρα ἑορτῆς, τό «πανηγύρι», ὅπως λαϊκά λέγεται, ἐξοργίζει τόν Κύριο, ὅπως συνέβη καί τότε στά Ἱεροσόλυμα.

• Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὠργίστηκε καί ἀγανάκτησε μέ τήν ἀλλοτριώσει τοῦ ἱεροῦ χώρου. Πῆρε σχοινιά καί μ' αὐτά ἔκανε **φραγγέλιο**, μαστίγιο. Τό ὕψωσε καί πέταξε ἔξω ἀπό τόν περιβόλο τοῦ Ναοῦ ὅλους τοὺς πωλητές καί τοὺς τραπεζίτες, καθώς καί τὰ πρόβατα καί τὰ βόδια. Ἐπίσης ἀναποδογύρισε τὰ τραπέζια τῶν κολλυβιστῶν καί σκόρπισε τὰ κέρματα κάτω. *«Καί ποιήσας φραγγέλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καί τοὺς βόας, καί τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχευε τό κέρμα καί τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, καί τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν. Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου»* (Ἰωάν. β' 15-16).

• Στούς βεβηλοῦντας τόν ἱερό χῶρο διέταξε λέγοντας: «Πάρτε ὅλα ἀπό δῶ. Μὴν κάνετε τὸν οἶκο τοῦ Πατρὸς μου οἶκο ἐμπορίου. Μὴ μεταβάλλετε τὸν ἱερό ναό σέ ἐμπορικό κατάστημα».

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τί ποιεῖ; Πράγμα πολλῆς αὐθεντίας γέμον. Τοὺς γὰρ καπήλους ἐκείνους, τοὺς τραπεζίτας, τοὺς τὰς περιστεράς πωλοῦντας καί βόας καί πρόβατα, καί διὰ τοῦτο ἐκεῖ διατρίβοντας, ἐξέβαλε»* (Ε.Π.Ε. 13,74). **Μετὰ φρασῖς**: Ἐπειδὴ ἀνέβηκε στὰ Ἱεροσόλυμα, τί κάνει; Κάνει κάτι γεμάτο θεϊκὴ ἐξουσία. Ἐδιώξε δηλαδή ἀπὸ τὸ ναό τοὺς ἐμπόρους, τοὺς τραπεζίτες καί ὅσους πωλοῦσαν περιστέρια, βόδια καί πρόβατα καί ἔμειναν γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐκεῖ.

• Ἐπεμβαίνει ὁ Χριστός. Πῶς; Ὡς *«ἐξουσίαν ἔχων»* (Ματθ. ζ' 29). Ὁ ναός εἶναι τὸ **σπίτι τοῦ Πατέρα Του**, ἄρα καί δικό Του. Δέν ἀποστρέφεται μόνο τὰ ὄσα συμβαίνουν στὸν ἅγιο χῶρο, ἀλλὰ καί ἐνεργεῖ δυναμικά. Δέν ὀρμᾷ γιὰ νὰ κάνη κακὸ σέ ἀνθρώπους, στοὺς ἐμπόρους, στοὺς βεβήλους, ἀλλὰ γιὰ νὰ φανερώσῃ τὸ θέλημά Του, πού εἶναι ὁ ἁγιασμός τοῦ τόπου τῆς λατρείας καί ἡ ἀπομάκρυνσις οἰασθήποτε ἀπρέπειας. Πῆρε βέβαια τὸ φραγγέλιο, ἀναποδογύρισε τραπέζια, φώναξε, διεκδίκησε τὰ «δικαιώματα» τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ δέν κτύπησε ἀνθρώπο.

• Ὅσο γλυκὺς κι ἂν εἶναι ὁ Ἰησοῦς, δέν ἀνέχεται νά... εὐλογοῦνται στὸ ναὸ ἀπάτες, κλοπές καί κάθε εἶδος βεβηλώσεως. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Ποτέ μὲν οὖν σπήλαιον ληστῶν τὸν ναὸν ὑπ' αὐτῶν ἔλεγε γενέσθαι..., ποτέ δέ οἶκον ἐμπορίου, τὰς ἀναισχύντους αὐτῶν καπηλείας ἐνδεικνύμενος»* (Ε. Π.Ε. 13,76). **Μετὰ φρασῖς**: Ἄλλοτε ἔλεγε ὅτι ὁ ναός εἶχε μεταβληθῆ ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους σέ σπήλαιο ληστῶν,... ἄλλοτε δέ καλοῦσε τὸ ναὸ οἶκο ἐμπορίου, γιὰ νὰ δείξῃ τὸ ἀναισχυντὸ ἐμπόριό τους.

• Στὴ θεία Λειτουργία δεόμεθα καί γιὰ τὴν *«εὐπρέπεια τοῦ οἴκου»* τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει νὰ γίνωνται ὅλα στὴ λατρεία *«εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν»* (Α' Κορ. ιδ' 40). Καί εἰδικά στὴ θ. Λειτουργία παρακαλοῦμε *«ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῶ»*.

• Μήπως ἤρθε ἡ ὥρα νὰ καταργηθοῦν οἱ πανηγύρεις καί ἡ διαφημίσεις γιὰ *«βυζαντινὲς μεγαλοπρέπειες»*; Ἡ ἐορτὴ ἑνὸς Ναοῦ εἶναι εὐκαιρία πνευματικῆς οἰκοδομῆς περισσότερων ψυχῶν ἀπὸ ὅσες εἶναι τίς λοιπὲς ἡμέρες. Ἡ ἡρεμία, ἡ κατάνυξις, ἡ προσήλωσις στὰ ψαλλόμενα καί λεγόμενα, ἡ συνειδητὴ μετοχὴ στὴ θεία Εὐχαριστία, ἡ ἀκρόασις ἀφυπνιστικοῦ κηρύγματος, θά συμβάλλουν στὴν ἐν πνεύματι λατρεία καί στὴν οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δικαίωσις

Ρωμ. ν' 4-5

Ἡ θάνατος τῆς νίκης (στ. 3)

Ἐλπυσε ἡ προσβολή τοῦ Διαβόλου νά πλήξη τό Χριστό μέ τό βέλος τοῦ θανάτου. Τό δέχτηκε αὐτό τό βέλος ὁ Χριστός. Ἐπειδή ὅμως δέν προερχόταν ἀπό τί φαρέτρα τῆς ἁμαρτίας, ἀφοῦ ὁ Χριστός ἦταν Ἐναντίας, καί τό βέλος τοῦ θανάτου ἀποδείχτηκε ἀνίσχυρο. Ἔτσι ἡ Ἐναντιότης ἐπί τοῦ Σταυροῦ Σάρκα τοῦ Χριστοῦ, ἔγινε μέ τήν Ἀνάστασι καί Ἀθάνατη.

«Περὶ ἁμαρτίας» σταυρώθηκε ὁ Χριστός. Καί πάνω στό Σταυρό Του «κατέκρινε τήν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί» (στ. 3). Σταύρωσε τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου, σταυρώνοντας τί σάρκα τί δική Του. Θανάτωσε τήν ἁμαρτία.

Μέ τό Σταυρό καί τήν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ πόσο μεγάλος θρίαμβος ἐπιτεύχθηκε! Πόσα θαυμαστά γεγονότα συνέβησαν! Γεγονότα καθοριστικά γιά τί ζωή τοῦ ἀνθρώπου μέσα στήν ἄπειρη αἰωνιότητα. Περιγράφοντας αὐτά τά θαυμαστά γεγονότα ὁ ἱερός Χρυσόστομος, τά κατατάσσει ὡς ἑξῆς:

- Πρῶτον, ἡ ἁμαρτία δέν μπόρεσε νά πλήξη τήν ἁγία Σάρκα τοῦ Ἰησοῦ.

- Δεύτερον, ὄχι μόνο δέν νίκησε ἡ ἁμαρτία, ἀλλά καί νικήθηκε. Νικήθηκε ἐκείνη, πού νικούσε ἄλλοτε τούς πάντας.

- Τρίτον, ὄχι μόνο ὁ Χριστός νίκησε τήν ἁμαρτία, ἀλλά καί τήν τιμώρησε. Μέ τό νά μὴν ἁμαρτήσει, δέν νικήθηκε. Μέ τό νά πεθάνη ὅμως πάνω στό Σταυρό, καί νίκησε καί καταδίκασε, «κατακρίνας τήν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί» (στ. 3).

Δικαίωσις πλήρης (στ. 4)

Μέ τί δικαιοσύνη δέν μπόρεσε νά σωθῆ ὁ

ἄνθρωπος. Δέν εἶχε τί δυνατότητα νά πληρώσῃ τόσα, ὥστε νά ξεφλήσῃ τίς ἁμαρτίες του. Καί ὁ Νόμος δέν εἶχε τί δυνατότητα τῆς δικαιοσύνης. Δέν ἦταν πλήρωμα. Οὔτε μπόρουσαν νά τόν πληρώσουν, νά τόν ἐκπληρώσουν, νά τόν ἐφαρμόσουν. Οὔτε μπόρουσε νά πληρώσῃ, νά συμβάλῃ στήν ἐξαγορά τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό θάνατο.

Ἡ δικαίωσις ὡς πλήρωμα τοῦ Νόμου ἔρχεται διά τοῦ Ἰησοῦ. Γι' αὐτό λέγει στόν ἐπόμενο στίχο ὁ Παῦλος: «Ἴνα τό δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῆ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλά κατὰ πνεῦμα» (στ. 4). Δηλαδή: Ἡ ἀπαίτηση τοῦ νόμου ἐπληρώνεται πλέον στή ζωή μας, ἀφοῦ ἐμεῖ δέν ἀκολουθοῦμε τήν πορεία τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τήν πορεία τοῦ Πνεύματος.

Ἡ δικαίωσις εἶναι τό πλήρωμα τοῦ Νόμου. Πῶς;

- Εἶναι ὁ μόνος, πού «ἐπλήρωσε» τό Νόμο. Δηλαδή, τόν ἐφάρμοσε πλήρως. «Ἐπλήρωσε καί μέ τήν ἔννοια τῆς συμπληρώσεως τοῦ Νόμου. «Οὐκ ἤλθον καταλῦσαι τόν Νόμον, ἀλλά πληρῶσαι» (Ματθ. ε' 17)

- «Ἐπλήρωσε» Ἐκεῖνος γιά τά σπασμένα τοῦ νόμου. Γιά τίς δικές μας παραβάσεις τοῦ Νόμου. Κατέβαλε τά λύτρα γιά τί δική μας ἀπαλλαγὴ ἀπό τίς συνέπειες τοῦ Νόμου.

- Ἐφερε τί δικαίωσι, πού ὁ Νόμος δέν ἔδινε. Τήν ἀπαίτησι τοῦ Νόμου τήν ἱκανοποίησε Ἐκεῖνος. Ὁ Θεός τί ζητοῦσε μέ τό Νόμο; Τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό, πού ζητοῦσε ὁ Θεός, ἔγινε καί δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ δικαίωσις, πού προῆλθε ἀπό τί θυσία τοῦ Ἐναντιοῦ Ἰησοῦ.

Σέ ὅλους αὐτή ἡ δικαίωσις; Ὁχι. Γιά ὅλους τό δῶρο, δέν παίρνουν ὅμως ὅλοι τό δῶρο. Πά-

λι θέτει τό βασικό ὄρο ὁ Παῦλος: Νά πάψουμε νάμαστε ἄνθρωποι τῆς σάρκας καί νά γίνουμε ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος. Δέν ἀρκεῖ νά σταματήσουμε τό κακό. Ὅφειλουμε καί νά ἐργαζώμεθα τό ἀγαθό.

«*Περιπατεῖν κατά πνεῦμα*» (στ. 4). Ἡ νίκη κατά τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀπόλαυσις τῆς νίκης εἶναι δική μας. Ἄν δέν φανοῦμε ἄξιοι τῆς ἀγάπης, τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, μάταια γιά μᾶς σταυρώθηκε ὁ Χριστός. Νά μή προδώσουμε τή δωρεά μέ τήν ἀπρόσεκτη ζωή μας, μέ τήν κατά σάρκα πορεία μας.

Σαρκεῖ-πνευματικοί (στ. 5)

Μᾶς ἀγάπησε ὁ Χριστός. Ἐμεῖς τόν ἀγαπάμε; Ἄν Τόν ἀγαπάμε, θά φρονοῦμε τά τοῦ Χριστοῦ (Φιλιπ. β' 5). Ὅποιος φρονεῖ τά τοῦ Χριστοῦ, εἶναι πνευματικός ἄνθρωπος.

Τό θέμα, λοιπόν, εἶναι τό πού ἀνήκουμε: Στή σάρκα ἢ στό πνεῦμα; Στό Χριστό ἢ στό Διάβολο; Γι' αὐτό συνεχίζοντας ὁ Παῦλος τήν ἀντιπαράθεσι *σαρκός καί πνεύματος*, μέ τήν ἔννοια ἁμαρτίας καί χάριτος, λέγει στόν ἐπόμενο στίχο: «*Οἱ γάρ κατά σάρκα ὄντες τά τῆς σαρκός φρονοῦσιν, οἱ δέ κατά πνεῦμα τά τοῦ πνεύματος*» (στ. 5). Διηλαθῆ: Οἱ ἁμαρτωλοὶ διαπνεονταί ἀπό κακές ἐπιθυμίες, ἐνῶ οἱ ἀναγεννημένοι ἀπό τό Πνεῦμα ἀκολουθοῦν τίς προσταγές τοῦ Πνεύματος.

Ὅταν λέει «*σάρκα*» ἔννοεῖ τό σαρκικό φρόνημα. Εἶναι δυνατόν νά μήν ἁμαρτάνη κανεῖς μέ τό σῶμα του καί ν' ἁμαρτάνη μέ τό πνεῦμα του, μέ τό νοῦ του, μέ τήν καρδιά του.

Καί ὅταν λέει «*πνεῦμα*» ἔννοεῖ τήν ψυχική, πού κατ' ἐξοχήν αὐτή ἁμαρτάνει, ἀφοῦ ἀπό αὐτήν προέρχεται ἡ ἁμαρτία, αὐτή συγκατατίθεται πρώτη στήν ἁμαρτία καί ἀπαιτεῖ ἀπό τό σῶμα νά ἐκτελέσῃ τίς ἐντολές τῆς ἁμαρτίας καί νά ἱκανοποιήσῃ τίς δικές της κακές προαιρέσεις. Πνεῦμα, λοιπόν, ἐδῶ ἔννοεῖ τόν ἀνώτερο ἄνθρωπο· ἐκεῖνον, πού ἐμπνέεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού φροντίζει γιά τήν πνευματική του τροφή καί πρόοδο, κατά Θεόν.

Φρονεῖ κανεῖς «*τά τοῦ πνεύματος*», ὅταν ζῆ κατά Θεόν, ὅπως θέλει ὁ Θεός καί ὅπως ἀρέσει στό Θεό. Ἔτσι καί ἡ σάρκα γίνεται πνεῦμα. Ἐχομε ἅγιους, πού τό πνεῦμα κυριάρχησε

στή σάρκα καί ἔγιναν ἐπίγειοι ἄγγελοι. Καί ἀντίθετα: Φρονεῖ κανεῖς «*τά τῆς σαρκός*», ὅταν σκέπτεται, ἀποφασίζει καί ἐνεργῆ πονηρά. Σαρκεῖ φρόνημα ἔχει κατ' ἐξοχήν ὁ Διάβολος, ὁ ὁποῖος εἶναι... ἄσαρκος.

Τό Πνεῦμα ζωοποιεῖ (στ. 6)

Δέν μᾶς συμφέρει νά ἔχομε σαρκικό φρόνημα. Ὅχι μόνο, διότι γιά μᾶς σταυρώθηκε ὁ Χριστός, ἀλλά κυρίως διότι μᾶς προσφέρει σάν καρπό τό θάνατο. Κι ὅταν ἐδῶ ὁ Παῦλος μιλάει γιά θάνατο, ἔννοεῖ τόν αἰώνιο θάνατο· τό χωρισμό τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Θεό. Στόν ἐπόμενο στίχο λέγει: «*Τό γάρ φρόνημα τῆς σαρκός θάνατος, τό δέ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωή καί εἰρήνη· διότι τό φρόνημα τῆς σαρκός ἔχθη εἰς Θεόν*» (στ. 6). Διηλαθῆ: Οἱ ἐπιθυμίες τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὀδηγοῦν στό θάνατο. Ἀντίθετα, ὅποιος διαπνέεται ἀπό τίς ἐντολές τοῦ Πνεύματος, ὀδηγεῖται στή ζωή καί τήν εἰρήνη. Ὅποιος διακατέχεται ἀπό ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες, ἐχθρεύεται τόν Θεό.

Τό φρόνημα τῆς σαρκός, ἡ ἀντιπνευματική ζωή, ὀδηγεῖ στόν ψυχικό θάνατο. Εἶναι ἀναμενόμενο. Πῶς μπορεῖ νά ζήσει αἰώνια μέ τό Θεό κάποιος, πού θέλει νά εἶναι ἐχθρός τοῦ Θεοῦ; Καί ἐχθρός τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅποιος ἀγαπᾷ ἀποκλειστικά καί μόνο τόν κόσμο, καί μάλιστα τόν ἀντίχριστο κόσμο. «Ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθη τοῦ Θεοῦ ἐστίν» (Ἰακ. δ' 4).

Ἀντίθετα ὅποιος διαπνέεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, αὐτός ὀδηγεῖται στή ζωή καί τήν εἰρήνη. Τό Πνεῦμα ζωοποιεῖ. Ὁ κόσμος σκοτώνει. Τό Πνεῦμα ὀδηγεῖ στό Χριστό, πού εἶναι ἡ εἰρήνη καί ἡ δύναμις, πού εἶναι ἡ ζωή ἡ αἰώνιος. Γιατί ν' ἀκολουθοῦμε τόν δρόμο, πού σκοτώνει; Γιατί νά μή βαδίζουμε τό δρόμο τῆς ζωῆς; Δύσκολος βέβαια δρόμος, ἀφοῦ δύσκολα ὑποτάσσεται ἡ προαίρεσις τοῦ ἀνθρώπου στό καλό. Δύσκολος, ἀλλ' εὐλογημένος. Δύσκολος, πού ὅμως γίνεται εὐκολος μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ.

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Γιά τίς ἀμβλώσεις

Ἀγαπητοί χριστιανοί! Ἡ ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου σηματοδοτεῖ τήν ἀπαρχή τῆς θείας οἰκονομίας. Οἱ πιστοί τιμᾶμε τή γέννηση τῆς Παναγίας Μπτέρας τοῦ Κυρίου μας, ὕστερα ἀπό τή θαυμαστή σύλληψή της ἀπό τήν θεοπρομήτορα Ἄννα. Ἡ Ἐκκλησία, ἐνῶ τιμᾶ τή μνήμη τῶν Ἁγίων κατά τήν ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς τους ἢ τοῦ μαρτυρίου τους, στόν Κύριο, στήν Θεοτόκο καί στόν Πρόδρομο τιμᾶ καί τίς ἡμέρες τῆς γεννήσεως καί τῆς συλλήψεώς τους.

Μεταξύ ἄλλων θεολογικῶν ἀληθειῶν, ἡ ἑορτή φέρνει στήν ἐπιφάνεια καί ἀλήθειες γιά τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη. Ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ψυχοσωματικῆς ὄντοτητας, ἀρχίζει μέ τό θαῦμα τῆς γονιμοποιήσεως, μέ τή σύλληψη, «ἐξ ἄκρας συλλήψεως», ὅπως λέμε, δηλαδή, τό ἔμβρυο εἶναι τέλειος ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος ἐξελίσσεται κατά τή διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης, προσδοκῶντας τή γέννηση, γιά νά συνεχίσει τήν ἀνάπτυξη κατά τή βιολογική πορεία του, μετά δέ καί τόν θάνατο, νά μεταβῇ στήν αἰώνια ὄντως Ζωή.

Οὔτε πάλι γεννιέται ὅταν ἀρχίζη ἡ πρώτη του ἀναπνοή μέ τόν τοκετό. Ἔχει ἤδη ξεκινήσει τό ταξίδι του ἀπό τή στιγμή τῆς συλλήψεώς του. Ἡ ἀρχή τῆς ὕπαρξής του, ἡ ἀπόκτηση τῆς ἱερῆς ταυτότητάς του, ἡ δημιουργία τοῦ προσώπου του «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», ταυτίζεται μέ αὐτή τή μοναδική στιγμή. Καί τότε μεταβαίνει ἀπό τήν ἀνυπαρξία στήν ὕπαρξη. Καί ἀπό τότε ὀφείλουμε τόν σεβασμό καί τήν προστασία μας, ἰδίως τότε πού δέν φαίνεται, πού δέν ἔχει φωνή, ἔχει ὅμως ζωή, ὕπαρξη, καί ἄρα, ἀξία.

Πρός ἐπίρρωση τούτων ἀρκεῖ ν' ἀναλογιστοῦμε, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τέλειος Θεός καί τέλειος ἀνθρώπος καί στό Θαβώρ μεταμορφούμενος ἐν δόξῃ, ὡς βρέφος κενούμενος στή Βηθλεέμ καί ὡς ἔμβρυο σαρκούμενος στή Ναζαρέτ.

Δυστυχῶς στίς μέρες μας ὑπάρχουν κοινωνικές ἀντιλήψεις, πού ἐγκαταλείπουν τό ἔμβρυο ἀπροστάτευτο. Τοῦ στεροῦν τό προνόμιο τῆς ζωῆς. Ὑπάρχει νομολογία, πού θωρακίζει νομικά τίς **ἐκτρώσεις**, ἀλλ' ὄχι τό δικαίωμα τοῦ ἐμβρύου στή ζωή. Δικαιολογοῦν ἔτσι τήν ἀνθρώπινη **ἀγριότητα**. Φτιάσαμε στό σημεῖο, ὁ

ἐπίσιος ἀριθμός τῶν δηλωμένων ἐκτρώσεων παγκοσμίως νά ξεπερνᾷ τά **50 ἑκατομμύρια**, νά πλησιάζη τόν ἀριθμό τῶν θανάτων ἀπό ὅλες τίς ὑπόλοιπες αἰτίες, νά εἶναι πενταπλάσιος ἀπό τόν ἀριθμό τῶν θανάτων ἀπό τόν καρκίνο.

Καί στήν πατρίδα μας, πού πληθυσμιακά φθίνει μέ γοργούς ρυθμούς, ὑπερβαίνει κατά πολύ τόν ἀριθμό τῶν γεννήσεων.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς μπτέρα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, πού μέ θερμῆ προσεύχεται γιά τήν ὑγεία καί τήν ἀναγέννηση τῶν γεννημένων, δέν μπορεῖ νά θεωρήσῃ τήν ἐπιλογή τῆς ἀμβλώσεως σάν ἀνθρώπινο δικαίωμα τῆς κυοφορούσας.

Γι' αὐτό καί ὑψώνει τή φωνή της γιά τήν προστασία τῆς ζωῆς καί τῆς γέννησης τῶν ἀγεννητῶν. Ἀντικρούζοντας τήν ἱερότητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ζητεῖ ἀπό τίς εὐλογημένες μέ τή δυνατότητα τῆς μητρότητας γυναῖκες νά προστατεύσουν μέ κάθε τρόπο τόν θησαυρό τῆς ζωῆς, πού κρατοῦν στά σπλάγχνα τους καί νά δεχθοῦν μέ ἐμπιστοσύνη τό **δῶρο τοῦ Θεοῦ**.

Ἐπί πλέον ἀπευθύνεται στό σύνολο τοῦ πολιτικοῦ κόσμου νά κἀνῃ ἔκκληση γιά τή θωράκιση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας, καί ἰδίως τή στήριξη τῆς **πολύτεκνης** οἰκογένειας. Παράλληλα ἀναλαμβάνει καί ἡ ἴδια τίς εὐθύνες Της γιά νά ἀναδείξῃ τήν πνευματική σημασία αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ, νά ἐνημερώσει συστηματικά τόν πιστό λαό μας γιά τό δημογραφικό πρόβλημα καί τήν προστασία τοῦ ἀγέννητου παιδιοῦ, καθὼς καί νά ἀναλάβει πρωτοβουλία γιά τήν ἐμπρακτική στήριξη τῆς ἄγαμης μπτέρας καί τήν οὐσιαστική μέριμνα γιά τίς μονογονεϊκές οἰκογένειες.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνει πρὸς ὅλους ἔκκληση γιά διαρκῆ προσευχή καί μετάνοια, ὥστε ἡ ζωή νά μὴ νικηθεῖ ἀπό τίς θανάσιμες καί ἐγκληματικές ἐπιλογές τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐσκεμμένη ἀφαίρεση μιᾶς ζωῆς εἶναι ἀντίθετη πρὸς τόν ὀφειλόμενο σεβασμό μας στήν ἱερότητα τῆς θείας δημιουργίας, καί μάλιστα στήν κορωνίδα αὐτῆς, τόν ἀνθρώπο. Ἀπομακρύνει τήν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ζωή μας καί φυγαδεύει τή χάρη Του.

Ἀγωνιζόμαστε νά δεχόμαστε μέ χαρά καί ἐλπίδα τή γέννηση κάθε παιδιοῦ ὡς μέρος τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου καί τήν ἀπαλλαγὴ ἀπό τή φθορά τοῦ θανάτου.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Σποριάς

Σποριάς σπέρνει χωρίς τσιγκουνιά. Σπέρνει μέ χαρά. Ξέρει πώς θάρθη ή άνοιξις. Θ' άναστηθοῦν οί σπόροι. Θα δέση τό φυτό, θ' άνθιση, καρπούς πολλούς θα δώση. Τέτοια χαρά έχει και ό σποριάς του λόγου του Θεού.

—Μά δέν άποδίδουν όλοι οί σπόροι!

—Ναί, μά έσύ ζῆς μέ τή χαρά, πώς σε πολλές ψυχές θα καρποφορήση ό λόγος του Θεού. Ό σποριάς κουράζεται, μά έχει τή χαρά πώς κάνει τό καθήκον του και πώς δέν θα πάη χαμένος ό κόπος του.

—Πού μέ ξέρεις; ρώτησα ένα μεσόκοπο κύριο, πού έκανε χαρές σαν μέ είδε.

—Σεΐς δέν μέ ξέρετε, μου είπε. Μά έγώ δέν σας ξεχνώ. Στην έφηβική μου ψυχή σπείρατε τό σπόρο τής άλήθειας! Τώρα πού μετά χρόνια σας βρήκα, θα σας τό πώ: *Μου βάλατε μέσα μου τον Χριστό!*

• Νά γιατί ό καλός σποριάς δέν σπέρνει μόνο άτσιγκούνευτα ούτε μόνο μέ χαρά. Σπέρνει και μέ έλπίδα. Τό σήμερα του λόγου ή έλπίδα τό κάνει τό αύριο τής άναστάσεως!

• Βέβαια στην παραβολή του Σπορέως δέν γίνεται λόγος μόνο για τό στόμα του Σποριά. Γίνεται λόγος και για τά άυτιά των άκροατών. «Ό έχων ότα άκούειν άκουέτω» (Ματθ. ια' 15). Υπάρχουν άυτιά για τον λόγο του Ευαγγελίου;

• Άυτιά για τίς σειρήνες του κόσμου υπάρχουν. Άυτιά για τραγούδια αισχρά και άνοησιές υπάρχουν. Άυτιά για τίς έκκωφαντικές μουσικές σε μπάρ και νυκτερινά κέντρα υπάρχουν.

• Άυτιά για τον Χριστό υπάρχουν;

• Για ν' άκούσουν οί άνθρωποι για τον Χριστό και τήν άληθινή ζωή, δέν θέλουν πειστικό λόγο. Πρέπει κάποιος να τους προσφέρει «εύσημο λόγο» (Α' Κορ.

ιδ' 9), κατανοητό, ζωντανό, συναρπαστικό. Ό λόγος να είναι πειστικός. Για ν' άκούσουν πρέπει να ξεβουλώσουν τ' άυτιά τους. Διαφορετικά θα ισχύη τό «Όυ με πείσης, καν μέ πείσης».

• Μήπως έχουν πλέον οί περισσότεροι άνθρωποι βρυκοΐα για τον Χριστό;

• Στην παραβολή βλέπουμε τό στόμα. Βλέπουμε και τά άυτιά. Βλέπουμε και τά χέρια. Όταν υπάρχουν ζιζάνια, θα πρέπη μέ τά χέρια μας να τά ξεριζώσουμε. Σήμερα βλέπουμε τό αντίθετο: Μέ τά ηλεκτρονικά χέρια έχουμε άλλη σπορά: Τή διαβολοσπορά. Όλα τά μέσα του διαδικτύου σπέρνουν σπόρους άθειας, άπιστίας, διαστροφής.

• Άλλά τά χέρια και τά πόδια έχουν και άλλη σημασία. Ό άπόστ. Παύλος λέει για τά πόδια: «Ός ώραιοι οί πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τά άγαθά» (Ρωμ. ι' 15). Και για τά χέρια; Ό λόγος τότε σπέρνει σε άγαθή γή, όταν γίνεται έργο. Κάνε τά λόγια σου άγάπη! Κάνε τή σπορά σου έλεημοσύνη! Και όταν ό λόγος γίνεται έργο, τότε τό μικρό δικό σου έργο θα πολλαπλασιαστή. Ένα δίνεις; Έκατό θα σοῦ δώση. Τί; Τήν αιώνια ζωή θα μάς δώση.

Κραυγές δολοφόνων σε έκκλησιαστικούς χώρους!

Αηλαδή τί θέλουν οί έν ψυχρῶ δολοφόνου; Τί ζητοῦν από τήν Έκκλησία του Χριστού τής άγάπης; Νά ταχθῆ υπέρ τής θανατικῆς ποινῆς; Νά ταχθῆ μέ τό μέρος σκληρών άτομων, πού όχι μόνον ενεργοῦν άλλεπάλληλους φόνους ζωντανών παιδιών, αλλά και διακηρύττουν ως... πολιτισμό τήν έν ψυχρῶ σφαγή χιλιάδων άγεννήτων έμβρύων;

Τί ζητοῦν από τήν Έκκλησία; Νά χει-

ροκροτή τον **έκτρωσιολόγο γιατρό** που εισπράττει την «τιμή αίματος», την ώρα που βγαίνει από τον τόπο του έγκλήματος; Ο σαδισμός του: «*Έν τάξει! Τό σκοτώσαμε. Βέβαια μέ κούρασε τό άτιμο! Όλο καί μαζευόταν στην άκρη της μήτρας ν' άποφύγη τό έργαλειό. Άλλά τελικά τά καταφέραμε. Η έκτρωση πέτυχε!*».

- Δηλαδή τί ζητούν από την Έκκλησία οι φοιτάδες και οι συνήγοροι των φοιτάδων; Νά βγη και νά εύλογήση τό **έγκλημα της άμβλώσεως**;

- Κάνουμε όλα αυτά τά έρωτήματα, διότι από την ήμέρα (8 Σεπτεμβρίου-έορτή της Γεννήσεως της Παναγίας), που στους Ναούς διαβάστηκε ή **έγκύκλιος** της Γ. Συνόδου υπέρ της ζωής και έναντίον του φόνου των παιδιών, ομάδες **φιλοφονικών**, ύποστηρικτές των εκτρώσεων, βγήκαν για... διαμαρτυρίες! Δηλαδή, μαζεύτηκαν έξω από Ναούς, σήκωσαν πανώ μέ ύβριστικά συνθήματα κατά της Έκκλησίας, και φώναζαν συνθήματα υπέρ των δολοφονικών εκτρώσεων!

- Τό μόνο «έπιχείρημα», που λένε και ξαναλένε οι σκληροί δολοφόνοι του άγεννήτου παιδιού, είναι: «*Η γυναίκα έχει δικαίωμα τό σώμα της νά τό κάνη ό,τι θέλει!*»!

- Τό σώμα, τό **άνθρώπινο σώμα** του ό-

ποιουδήποτε, δέν είναι κατασκευή και ιδιοκτησία του τάδε ή της τάδε. Τό σώμα είναι **ιερό δημιούργημα** του Θεού. Είναι **ναός του Θεού**. Κανένας δέν έχει δικαίωμα νά τό φθείρη ή νά τό διαφθείρη. «*Εί τις τον ναόν του Θεού φθείρει, φθερει τουτον ο Θεός*» (Α' Κορ. γ' 17). Κάτι που δέν μπορείς νά τό φτειάξης, όλο ή μέρος, δέν έχεις δικαίωμα νά τό καταστρέφης.

- Άν ό άθεος έπιμένη, ότι έχει δικαίωμα νά κάνη ό,τι θέλει τό σώμα του, τό μόνο που άπομένει είναι νά... αυτοκτονήση! Άλλ' **αυτοχειρία** ισοδυναμεί μέ άρνησι ζωής και δειλία.

- Κι αν στον έαυτό σου θέλεις νά κάνη κακό, ποιός σου είπε, ότι τό **παιδί**, που ως έμβryo μεγαλώνει μέσα σου, είναι δικό σου σώμα; Πρόκειται για μία νέα ζωή, ισότιμη σέ αξία και μέ τή δική σου ζωή.

- Τό βρέφος που σκιρτά μέσα σου φωνάζει: «*Άσε μέ νά ζήσω!*»! Και σύ του άπαντάς: «*Βούλωσέ το! Σέ λίγο θά σου δώσω την άπάντησι!*»!

—*Εγώ μιλάω! λέει ή γυναίκα. Και έγώ συμφωνώ! λέει ό άντρας. Είσαι ένα (έσύ τό έμβryo) κι είμαστε δύο. Θά γίνη τό δικό μας. Θά σέ σκοτώσουμε. Κι άς λένε ό,τι θέλουνε οι... παπάδες!*

- Και ό θρήνος άκατάπανστος. Και τό αίμα ποτάμι. Και τό έγκλημα εισπράττει τον «άκελδαμά». Και μία μεγάλη μάνα σπαράττει ή πατρίδα μας, ή **Έλλάδα**.

—Φοιτάδες των παιδιών! Δέν σάς θέλει ή ήρωική Έλλάδα. Περισσότερο δέν μπορεί νά συμβαδίση μαζί σας ή Έκκλησία. Κι αν φωνάζετε, κι αν λερώνετε τους τοίχους των ναών, κι αν έχετε την προσοχή σχεδόν όλων των πολιτικών, μή ξεχνάτε: Υπάρχει Θεός! Τό αίμα των άδικοσκοτωμένων παιδιών βοά!!!

Έκτός κι αν γονατίζουν οι λίγοι άγιοι που άπέμειναν στον τόπο μας και ίκετεύουν: —Κύριε, όχι άλλη **γενοκτονία!**

Μάρτυρες κληρικοί του Πόντου

Πολλοί έγραψαν για τά 100 χρόνια της Μικρασιατικής καταστροφής. Και τό περιοδικό μας έγραψε για τό

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «Ιωάννης ο Βαπτιστής»

Υπεύθυνος έκδόσεως: Άγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Άθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Έτησία συνδρομή:

Έσωτερικού 10 €. Κύπρου 20 €.

Έξωτερ.: Εύρώπης 20 €. Άμερικής: δολ. 25.

Καναδά και Άυστραλίας: δολάρια 30.

Έπιταγές και έπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Άθήνα.

μαρτύριο του **άγιου Χρυσοστόμου, επισκόπου Σμύρνης**. Στο μεταξύ έξεδόθη ένα βιβλίο για Ποντίους κληρικούς, πού υπέστησαν πολλά βασανιστήρια και αναδείχθηκαν μάρτυρες Χριστού. Ο τίτλος του βιβλίου: **«Αύθεντικές ιστορίες προσφύγων»**. Συγγραφέας του ο θερμός στην πίστι και χαρισματικός στην πέννα θεολόγος κ. Γεώργιος Τσακαλίδης, ποντιακής καταγωγής.

- Ο συγγραφέας είναι από τους έκλεκτους έργατες της έπιστήμης και της Έκκλησίας. Χρημάτισε σχολικός σύμβουλος και έχει πολλές έπιστημονικές διακρίσεις. Είναι δέ επί χρόνια συμπαραστάτης στον άγωνα των Πολυτέκνων, όντας ο ίδιος πολύτεκνος.

- Τό πρώτο μέρος του βιβλίου περιγράφει μέ στοιχεία άδιάσειστα και φωτογραφίες (όπου βρέθηκαν) για μάρτυρες ποντίους κληρικούς. Γράφει και για λαϊκούς. Άλλά τό βιβλίο προκαλεί συγκίνησι και θαυμασμό κυρίως για τούς ρασοφόρους του Πόντου, πού τά μαρτύρια τούς αναδεικνύουν **άθλοφόρους**, γενναίους του Χριστού όπλίτες, μέ ήρωικό φρόνημα για τήν πατρίδα Ελλάδα, μά πού πολύ για τόν Σωτήρα Χριστό.

Παραθέτουμε τά όνόματα των αναφερομένων στό συγκλονιστικό βιβλίο μαρτύρων κληρικών. Όχι μόνο για νά τούς μνημονεύουμε, αλλά και για νά έκφράσουμε τήν άπορία: Γιατί τόσοι γνωστοί **ιερομάρτυρες** δέν έχουν και τυπικά άγιοκαταταχθή; Για τούς άγιοκαταταχθέντας τά τελευταία χρόνια ρασοφόρους (όχι μέ μαρτυρικό τέλος, αλλά μέ όσιακή πολιτεία) άξίζει ο θαυμασμός μας. Άλλά πιθανόν ο Κύριός μας νά μᾶς πῆ: Θαυμάζετε όσιακές σύγχρονες μορφές; «Μείζω τούτων όψεσθε» (Ιωάν. α' 51).

Τά όνόματα των Ποντίων ιερομαρτύρων: † π. Έλλάδιος Καραπαναγιωτίδης, † π. Γεώργιος Παπαδόπουλος, † π. Δημήτριος Άθανασιάδης, † π. Ιωάννης Άθανασιάδης, † π. Ιωάννης Τσεκερίδης, † π. Κωνσταντίνος Έλευθεριάδης, † π. Ταράσιος Βογιατζίδης.

Ο γράφων τό παρόν θεώρησα καθήκον νά συγχαρώ τόν πιστό φίλο θεολόγο κ. Τσακαλίδη, μέ τό έξῆς μικρό κείμενο:

«Ο Πόντος για τόν “άδιόρθωτο”

Πόντιο θεολόγο Γεώργιο Τσακαλίδη, είναι ένας διαρκής πόνος. Καί θέλησες στον πόνο τής καρδιάς σου νά προσθέσης και τόν πολυετή κόπο σου. Μέ ιερό πείσμα παρουσιάζεις τίς τραγωδίες του Ποντιακού Έλληνισμού. Μέ παθιασμένο ζήλο προσπαθείς νά επιζήσουν λησμονημένες πατρίδες, λησμονημένοι ήρωες, και πού συγκεκριμένα λησμονημένοι λειτουργοί του Θεού. Μέ άκατάβλητη αναζήτησι βρήκες κάτω από τίς σταχτες τής λήθης άληθινές ιστορίες μεγαλόψυχων κληρικών, πού “άνεπλήρωσαν τόν νόμον του Χριστού” (Γαλ. στ' 2).

Όποιος πρόχειρα ή και επιπόλαια ξεφυλλίζει τό νέο σου τόμο, πιθανόν νά μή διακρίνη τόν σπουδαίο θεολόγο. Καί όμως ή άγάπη είναι θεολογία. Τό μαρτύριο είναι θεολογία. Η τιμή στους άγίους και τούς μάρτυρες είναι θεολογία. Η “άναθεώρησις τής έκβάσεως τής άναστροφής” (Έβρ. ιγ' 7) είναι θεολογία. Άλλά και τό δάκρυ τής συμπαθείας είναι θεολογία.

Άγαπητέ Γιώργο, θαυμάζω και τή νέα σου προσπάθεια. Άλλ' όπωςδήποτε περισσότερο θαυμάζουμε τούς νέους αυτούς άγίους, πού “μαρτύρησαν” για τόν Χριστό και τήν Ελλάδα. Έμείς οι “περιλειπόμενοι” (Α' Θεσ. δ' 15) περάσαμε μία όμορφη (θά έλεγα, καλοπερασάκινη) ζωή, παριστάνοντας και τούς... κήρυκας του Έυαγγελίου! Τρομάρα μας! Ούτε μία μέρα δέν πήγαμε φυλακή για τόν Χριστό. Ούτε ένα σκαμπίλι δέν φάγαμε. Ούτε ένα διωγμό δέν ύποστήκαμε.

Όταν διάβαζα για τούς τόσοις μάρτυρες ποντίους κληρικούς (άλλά και λαϊκούς), πού ζωγραφίζεις, όχι μυθολογικά, όπως σημειώνεις, αλλά μέ άκρίβεια ιστορική, αναλογίστηκα τό δικό μου μηδέν.

Νά ζήσης, φίλε καί ἀδελφέ. Θά παραμείνης στήν ἱστορία ὡς συναξαριστής ἀγίων, πού δέν ἔχουν **ἀγιοκαταχθῆ** τυπικά, ἀλλ' οὐσιαστικά βλέπουν «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον» (Α' Κορ. ιγ' 12) τόν Ἐσταυρωμένο καί Ἀναστημένο Χριστό μας. Μέ ἀγάπη. πατήρ Δανιήλ».

• Ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νά κάνη κτῆμα του τό συναξαρικό αὐτό βιβλίο γιά μάρτυρες κληρικούς τοῦ Πόντου, ἄς τηλεφωνήση στά τηλ.: 2461039470 - 6947494401 (κ. Γεώργιο Τσακαλίδη).

Ἀπαγόρευσις στήν «παρέλασι ὑπερηφάνειας» τῶν ὁμοφυλοφίλων

Ἡ Ὁρθόδοξη Σερβία εἶχε ἐπιλεγῆ ἀπό τήν παντοδύναμη πλέον συνομοσπονδία τῶν πάσης φύσεως αἰσχρῶν ὁμοφυλοφίλων (ΛΟΑΤΚΙ) γιά νά γίνη ἡ καθιερωμένη κατ' ἔτος παρέλασίς τους μέ ἐπωνυμία «Παρέλασις ὑπερηφάνειας»! Φαντασθῆτε βρωμερούς τύπους, βουτηγμένους σέ ὑπόνομους, νά κάνουν παρέλασι καί νά ὑπερηφανεύονται γιά τή **βορβορώδη** κατάστασί τους!

• Ἡ φετινὴ παρέλασις τῶν ἀνωμάτων πάσης φύσεως εἶχε ὀρισθῆ νά γίνη στίς 18 Σεπτεμβρίου στό Βελιγράδι. Ἐγκαιρὴ ὑπῆρξε ἡ δυναμικὴ ἀντίδρασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας πού ξεσήκωσε τό λαό σέ διαδηλώσεις κατὰ τῆς ἀποκτηνώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Μέ ἐπί κεφαλῆς τόν Πατριάρχη Πορφύρο οἱ διαμαρτυρίες κατέληγαν σέ λειτουργίες καί ἀγρυπνίες.

• Στήν ἀρχὴ φαινόταν, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Σερβίας κ. Βούτσιτς ἦταν διατεθειμένος νά ἐπιτρέψῃ τὴν παρέλασι τῶν ΛΟΑΤΚΙ. Καί αὐτό γιά νά μὴ κακοκαρδήσῃ τὴν πρωθυπουργό τῆς Σερβίας Μπρνάμπιτς, πού δημόσια δηλώνει ὅτι εἶναι **ὁμοφυλόφιλος**. Πρωταρχικός σκοπὸς τῆς εἶναι ν' ἀναδείξῃ τὰ δικαιώματα τῶν ἀνωμάτων σέ μία χώρα, μέ τόσοις ἀγίους, παλαιότερους καί νεότερους, ὅπως ὁ νεοφανῆς ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς.

• Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως Βελιγραδίου τελικὰ ἀπαγόρευσε γιά λόγους ἀσφαλείας τὴν πραγματοποιήσι τῆς «πορείας ὑπερηφάνειας» τῶν διεστραμμένων πάσης φύσεως ἀνωμάτων, πού ἀποτελοῦν τὴ νέα φυλὴ, πού λέγεται ΛΟΑΤΚΙ!

• Βέβαια οἱ ὀργανωτὲς τοῦ «Euro-Pride 2022» δέν «τό βάζουν κάτω». Πρόέβησαν σέ ἔπαρσι τῆς τεράστιας πολυχρωμῆς σημαίας τους στό κυβερνητικὸ κτήριο τοῦ Βελιγραδίου καί δηλώνουν, ὅτι ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις καί διαλέξεις μέ συμμετοχὴ ὁμοφυλοφίλων ἀπὸ ὅλη τὴν Εὐρώπη θά πραγματοποιηθοῦν.

• Τελικὰ ὁ **βοῦρκος** θά καπελώσῃ κάθε ἠθικὴ ἀξία; Θλίψις, ἀλλὰ καί ὀργὴ κυριεύει κάθε τίμιον ἄνθρωπον ν' ἀκούη καί τόν πρωθυπουργό τῆς Ἑλλάδος στήν Διεθνή Ἐκθεσι Θεσσαλονίκης νά καυαχᾶται ὡς ἐπιτυχία τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου καί τὴν κατοχύρωσι τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνωμάτων τῆς συναγωγῆς τῶν ΛΟΑΤΚΙ. Ἴδια καί μεγαλύτερη θλίψις κυριεύει τοὺς πιστοὺς, ὅταν καί στά κράσπεδα ἐκκλησιαστικῶν χώρων περιφέρονται ἐλεύθερα καί «κουμαντάρουν» «τοιούτοι» τύποι, ἀπὸ μεγάλους ἕως μικροὺς. Τό **φραγγέλιο** τοῦ Ἰησοῦ στά χέρια συγχρόνων ἀγίων ποιμένων πρέπει νά περιστρέφεται μέ σύνθημα: «Ἐξω οἱ κύνες καί οἱ φαρμακοί» (Ἀποκ. κβ' 15).

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τὰ 10 εὐρώ καί γιά τό 2022

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2022.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**